

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

**ГЛЯНЦЕВІ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНІ ЖУРНАЛИ В УКРАЇНІ
РАДЯНСЬКОГО ПЕРІОДУ ТА ЗА ЧАСІВ ВІДНОВЛЕННЯ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ**

Кваліфікаційна робота
студентки 5 курсу
першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти
спеціальності 061 «Журналістика»
заочної форми навчання
Федорів Діани Володимирівни

Науковий керівник:
Калашник Неоніла Борисівна,
старший викладач
кафедри журналістики

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ.....	7
1.1. Місце журнальної періодики в системі українських ЗМІ.....	7
1.2. Радянська Україна в об’єктиві політичного глянцю.....	11
1.3. Масова поява політичних видань в суверенній Україні.....	15
РОЗДІЛ 2. СУЧАСНА СИТУАЦІЯ ЖУРНАЛЬНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ.....	22
2.1. Тенденції та умови існування українських політичних журналів....	22
2.2. Тематичні спрямування політичного журнального ринку в Україні.....	25
2.3. Західний ринок журналів та Україна	29
ВИСНОВКИ.....	34
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	39

ВСТУП

В Україні щороку з'являється все більше нових журналів, але не всі з них досягають успіху на ринку. Це пояснюється кількома причинами:

- низька якість кінцевого продукту, яка не задовольняє читачів;
- неправильний розподіл фінансування, що призводить до недостатніх ресурсів для розвитку;
- неправильно сплановані маркетингові стратегії, які не дозволяють привернути увагу цільової аудиторії;
- невдало обраний напрямок або тематика журналу, яка не відповідає інтересам читачів.

Для того, щоб мати можливість провести дослідження, існує нагальна потреба в глибині вивчення місця розташування, ролі, професійного рівня та інших факторів журналу. Насамперед дуже важливий історичний аспект.

Актуальність теми полягає в:

1. Продовженні наповнення тематичних ніш української журнальної продукції.
2. Вивченні переломного періоду 1991 року та його впливу на сучасну журналістику.

Об'єкт дослідження:

1. Діяльність журналів України.

Предмет дослідження:

1. Журнальна періодика українського ринку.

Хронологічні межі: 20-21 ст.

Дипломна робота починається з історичного аспекту, щоби вивчити становлення, розвиток, зміни української журнальної діяльності. Важливо простежити зміни. Акцент в дипломній роботі робиться на сучасну журналістику України, її перспективи та подальший розвиток.

Мета дипломної роботи:

1. Визначити сучасний стан розвитку журнальної продукції в Україні.
2. Дати прогноз перспективним тематичним напрямкам на нашому ринку.

У роботі використані наступні методи дослідження:

1. Хронологічний.
2. Метод періодизації.
3. Метод аналізу.
4. Метод порівняння.
5. Метод конкретизації.
6. Історико-генетичний.
 - Хронологічний метод використовується для викладення фактів в чіткій хронології.
 - Метод періодизації дає систематизований поділ на конкретні періоди.
 - Метод аналізу допомагає розчленовано вивчити окремі частини: аналізуються всі аспекти діяльності, послідовно описується об'єкт, узагальнюються та поєднуються всі факти.
 - Метод порівняння дає важливе зіставлення.
 - Історико-генетичний метод дає детальне дослідженні всіх етапів розвитку, наявні причинно-наслідкові зв'язки змін.

Практична значимість дипломної роботи:

1. На основі дослідження можна буде визначити основні тенденції розвитку журнальної продукції.
2. Завдяки дослідженню буде можливо виявити перешкоди і недоліки та визначити перспективні тематичні напрямки для журналів. Ці напрямки можна в подальшому розробити і реалізувати, задовольняючи потреби читачів і рекламодавців, а також зробити свій внесок у розвиток української журнальної періодики.

Новизна роботи:

1. Заповнені ще не всі ніші журнальної продукції.

2. Залишаються неохопленими або охопленими в недостатній кількості чимало тем і галузей.

3. В Україні тільки почали впроваджувати зарубіжний досвід, що свідчить про великі перспективи країни в майбутньому.

Наукове дослідження українського журнального ринку має значний потенціал, особливо щодо аналізу наявних тематик на ринку. Проте ця сфера залишається малодослідженою. Існують публікації, присвячені загальним теоретичним засадам журнальної періодики, характеристиці та класифікації, але недостатньо досліджень на українському ринку. Близькими до теми є дослідження Гранкіної Н. В.,¹ Мурзина Д. А.,² Ямпольської³ та інших. Чимало таких робіт написано англomовними авторами, наприклад: Моріш⁴, Якобі⁵, А. Калькут⁶ та Тілінг⁷.

Щодо сучасної ситуації на українському ринку, основними джерелами стали:

- веб-портал, який присвячений новинам медіабізнесу⁸;
- веб-сайт Української асоціації видавців періодичної преси⁹;
- інтернет-видання, яке спеціалізується на викритті подій в сфері ЗМІ в Україні¹⁰.

Завдання:

¹ Гранкіна Н. В. Проблеми становлення якісної преси в Україні. Вербальна та невербальна комунікація у засобах масової інформації: проблеми та тенденції розвитку. 2003.

² Мурзин Д.А. Нарис типології ділової преси. 2002.

³ Ямпольська М. Н. Типологічні особливості видання жінок.. 1996.

⁴ Morrish J. How to Develop and Manage a Successful Publication. 1996.

⁵ Jacobi Mag Article. Matter and Manner Count, But First Think.

⁶ Calcutt A. Top of the Heap: why magazines are leaders in a journalism of low expectations. 2004-2006. URL: http://www.maglab.org/papers/top_of_the_heap.aspx

⁷ Teeling E. The Presence of Magazines on the Internet. 2006. URL: <http://www.bivingsreport.com/2006/the-presence-of-magazines-on-the-internet/>

⁸ Український рекламний часопис. URL: <http://www.adreport.com.ua>

⁹ Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

¹⁰ Інтернет-видання про ЗМІ в Україні. URL: <http://telekritika.kiev.ua>

1. спрогнозувати можливі перспективні напрями журнальної продукції;
2. визначити основні тенденції журнального ринку;
3. визначити, охарактеризувати, класифікувати та описати функції журнальної періодики;

Структура роботи:

1. вступ;
2. два розділи;
3. висновки;
4. список використаних джерел та літератури.

У першому розділі розглядаються основні теоретичні засади щодо журнальної періодики, її типологізації, ролі та тематичної різноманітності. Вплив переломного періоду наприкінці 20 століття на розвиток та перспективи української незалежної журналістики.

У другому розділі досліджується сучасна ситуація на журнальному ринку України. Аналізуються основні тенденції, умови функціонування журналів, визначаються тематичні спрямування та їх особливості, проводиться порівняння з західним ринком журналів.

РОЗДІЛ 1

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

1.1. Місце журнальної періодики в системі українських ЗМІ

У 21 столітті нараховують безліч інформаційних джерел на будь-які теми, що відомі людині. Засоби масової інформації наразі існують у вільному доступі для всіх, і кожен має змогу обрати, який формат подачі матеріалу йому до душі: електронні ресурси чи паперові видання.

Сьогодні найлегший та найшвидший варіант отримання інформації – це інтернет-джерела. Це зрозуміло, оскільки практично кожен українець має телефон, ноутбук, планшет чи комп'ютер, а головне – доступ до мережі Інтернет. Проте, паперові видання, а особливо журнали, не поспішають відійти в минуле, а навпаки, – все більше набувають ознак перспективності та в змозі конкурувати з інноваційними версіями масмедіа.¹

Журнал – це періодичне друковане видання, яке має декілька варіацій залежно від певних соціальних чинників. Власне саме соціальні чинники є причиною зародження та поширення різних типів журнальної продукції.

Основні ознаки, що формують тип журналу:

- мета і завдання видання;
- засновник;
- аудиторія.²

Безперечно існують також другорядні ознаки, які в свою чергу залежать від основних:

¹ Худенко Н. Становлення, розвиток та основні засади функціонування української ділової періодики. Українська періодика: Історія і сучасність. Доповіді та повідомлення всеукраїнської науково-теоретичної конференції. 2005.

² Савченко Л. В. Корпоративні видання як інструмент формування ефективної комунікації. Бізнес Форум ІТ. 2006.

- оформлення;
- жанри;
- структура;
- редактори;
- тираж;
- обсяг тощо.

Жанр, в якому подаються журнальні матеріали, допомагає чітко зобразити явища життя, культури, актуальних проблем на певну тематику. Якщо порівнювати жанри журналу та газети, то можна чітко простежити різницю. Наприклад, наукова стаття в газеті окреслює «сухі» факти в набагато меншому обсязі без суттєвого розкриття деталей, в той час журнал більш глибоко та ґрунтовно висвітлює питання з теоретичної та практичної сторін.¹

Основні журнальні жанри:

- інформація;
- кореспонденція;
- фейлетон;
- наукові розвідки;
- нарис;
- рецензія;
- огляд літератури.

Унікальність журнальної періодики полягає також в дизайні та якості, оскільки журнали зазвичай побудовані креативніше, ніж газети, з використання широкій кольоровій гамі фарб, щільною, якісною обкладинкою, заголовками, які змушують відразу звертати на себе увагу.

¹ Федченко С. Н. Журнал для дитячого читання у виставах літературної критики початку XX. 2001. URL: http://www.nivestnik.ru/2001_3/7.shtml

Очевидно, що з початком розквіту епохи Інтернету технології виробництва журналу значно змінилися, а отже покращилася якість видань, процес виробництва полегшився та зумів стати більш економічно вигідним.¹

Існує також типізація журналів, що нараховує низку категорій:

- суспільно-політичні;
- наукові;
- науково-популярні;
- культурологічні;
- фахово-галузеві.²

Один з найпопулярніших типів журнальної періодики, особливо в історії сучасної України, – суспільно-політичний. Журнали такого типу публікують статті та матеріали гострої актуальної громадсько-політичної тематики. Такі видання розраховані на широку читацьку аудиторію.

Якщо аналізувати журнальну періоду в межах України, то можна впевнено стверджувати, що журнали ще довго будуть знаходитися в читальному полі зору українців, хоча електронні джерела масової інформації давно розташувалися на верхівці інформаційних джерел. Велика кількість людей мають звичку зберігати старі примірники журналів, щоб порівнювати з сучасними, свіжими номерами.

В Україні журнали читають набагато більший відсоток населення, ніж газети, а все тому, що журнали надають більш ґрунтовний виклад матеріалу, чіткі ілюстрації та й сама якість паперу набагато вища, ніж у звичайних дешевих газет.³

Отже, можна стверджувати, що журнальна періодика ще міцно тримається на п'єдесталі інформаційних джерел завдяки глибокому та цікавому викладу матеріалу та покращеній якості виробництва. Велика

¹ Москаленко А. З. Журнальна періодика. Основи журналістики. 1994.

² Михайлин І. Л. Словник Молодого Журналіста. Центр Учбової Літератури. 2003.

³ Кукушкін О. Українська періодика: Історія і сучасність. Доповіді та повідомлення всеукраїнської науково-теоретичної конференції. 2005.

конкуренція в журнальній ніші змушує виробництва шукати нетривіальні рішення, аби зацікавити читача. Сьогодні на ринку представлено безліч варіацій на будь-який смак і гаманець, де автори висвітлюють найрізноманітніші статті на тему суспільства, політики, моди, науки, літератури, тенденцій сучасного світу, що дозволяє кожній людині знайти щось нове для себе.

Таким чином, журнальна періодика в системі українських ЗМІ займає важливе місце в медійному ландшафті країни. Вона представлена різноманітними виданнями, які включають загальнонаукові, науково-популярні, гуманітарні, технічні, медичні та інші спеціалізовані журнали.

Місце журнальної періодики в системі українських ЗМІ визначається кількістю видань і різноманітністю їх тематики. Вона відіграє важливу роль у поширенні новин, інформації та аналітичних матеріалів, які стосуються різних сфер життя: політики, економіки, культури, науки, спорту.

Журнали є невід'ємною частиною медійного простору України і відіграють важливу роль у формуванні громадської думки та обговоренні актуальних питань. Вони допомагають розширити кругозір, поглибити знання і дізнатися про нові тенденції у різних сферах життя.

Українські журнали пропонують читачам широкий вибір матеріалів, які можуть бути представлені у форматі статей, досліджень, інтерв'ю, рецензій, оглядів та інших жанрів. Вони забезпечують доступ до експертної думки, досліджень і нових ідей.

Окрім того, журнальна періодика створює платформу для висловлення громадської думки, обговорення проблем, сприяє розвитку наукових досліджень і популяризації нових відкриттів. Вона також сприяє розвитку журналістського ремесла.

1.2. Радянська Україна в об'єктиві політичного глянцю

Оглядаючись в минуле та аналізуючи історію України, можна стверджувати, що Україна зазнавала утисків, несправедливого ставлення, падінь і злетів не тільки в політичному дискурсі, а й в соціальному. З часів радянського засилля українці в більшості не мали доступу до достовірних джерел інформації. Незначне «потепління» вносив громадсько-політичний, літературно-художній журнал «Україна», що мав на меті просування та популяризацію української літератури серед читачів, але разом з тим і насаджував радянську ідеологію.

Журнал «Україна», **видаваний під егідою видавництва «Радянська Україна»**, був важливим літературним виданням, яке функціонувало у період з 1941 року **до припинення своєї діяльності в 1991 році**, після розпаду Радянського Союзу. Завершення видання журналу було обумовлене змінами політичної ситуації та культурно-історичними змінами, які відбулися в Україні та в регіоні загалом. Структура журналу могла змінюватися в різні періоди його існування, але у цілому вона мала наступні складові:

- Літературні твори: журнал публікував вірші, оповідання, романи, драми та інші літературні твори відомих авторів, а також молодих талановитих письменників. Ці тексти можуть бути присвячені різним темам, включаючи соціальні, політичні, історичні та особистісні аспекти.
- Літературні критика та рецензії: журнал «Україна» також мав розділи, присвячені літературній критиці, де аналізувалися твори, обговорювалися їхні сильні та слабкі сторони. Рецензії могли бути присутніми як на нові книги, так і на видатні твори минулих років.
- Літературознавчі статті: у журналі могли з'являтися статті з літературознавства, де розглядалися питання стилю, жанру, інтерпретації та інші аспекти літературних творів. Ці статті допомагали розуміти та осмислювати важливі літературні явища того часу.
- Інтерв'ю та портрети письменників: «Україна» містила інтерв'ю з письменниками, де вони розповідають про свою творчість, ідеї та

спілкувалися з читачами. Портрети письменників могли представляти їхні біографічні дані та визначні моменти їхнього літературного шляху.

- Культурні та суспільні статті: у журналі були присутні статті про культурні події, мистецтво, музику, кіно, театр, архітектуру та інші аспекти культури. Вони могли також включати суспільно-політичні теми, аналізувати важливі події і проблеми суспільства.

- Вірші, проза та поезія: журнал мав розділи, присвячені поезії та прозі. Він публікував вірші відомих поетів, а також надавав можливість молодим авторам представити свої твори широкій аудиторії. Проза могла бути представлена оповіданнями, новелами або уривками з романів.

- Аналітичні статті: журнал містив аналітичні статті, що охоплювали різноманітні теми, включно з політичними, економічними, соціальними та культурними аспектами. Ці статті надавали глибинний аналіз сучасних проблем та сприяли розумінню суспільних процесів.

- Формування національної та патріотичної свідомості: видання прагнуло формувати у своїх читачів національну свідомість та патріотизм, акцентуючи увагу на українській історії, культурі та самобутності. Він висвітлював героїчні подвиги українського народу та сприяв підтримці національної ідентичності.

- Сприяння літературному дебюту: надання можливості молодим письменникам та поетам представити свої твори широкій аудиторії. Він виступав як платформа для літературного дебюту та розвитку талановитих авторів, сприяючи їхньому професійному зростанню.

- Засудження ворожої пропаганди: журнал був спрямований на боротьбу з ворожою пропагандою та дезінформацією, особливо в контексті протистояння радянському соціалізму. Він активно протиставлявся ідеям, що загрожували суверенітету та інтересам Радянського Союзу.¹

¹ Журнал «Україна». Радянська Україна, 1941.

URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Ukraina_hromadsko-politychnyi/1976_N25_1013.pdf

Цілі журналу «Україна» включали:

- Пропаганду радянської ідеології: активна підтримка та пропагування ідеї радянського соціалізму, комунізму та побудови нового суспільства. Він сприяв формуванню позитивного іміджу Радянського Союзу та поширенню ідеологічних принципів комуністичної партії.

- Підтримка української літератури: ставився акцент на публікацію творів українських письменників. Він виступав як форум для презентації нових талантів, а також публікував відомі літературні твори вітчизняних авторів.

- Культурна освіта: журнал ставив перед собою завдання просвітити та освітити своїх читачів у галузі літератури, мистецтва та культури, надавав аналітичні статті, рецензії та інші матеріали, які розширювали культурні горизонти читачів і розвивали їхнє мислення.

- Підтримка радянсько-української ідентичності: журнал «Україна» сприяв укріпленню радянсько-української ідентичності шляхом пропаганди і підтримки культурних, літературних та історичних аспектів, пов'язаних з Україною.¹

Взявши за матеріал для аналізу видання №25 журналу «Україна» від 20 червня 1976 року, можна визначити побудову та ідею журналу. Насамперед у журналі опублікована повість – **спомини війни під час відвідин музею**. Ця розповідь займає в цілому півтори сторінки журналу. Наступна новина уже з політичного «поля», – «Візит прем'єр-міністра Індії до СРСР». Також додано ілюстрацію, на якій зображені високопосадовці двох країн (особливу увагу відведено Л. І. Брежнєву).²

Після цього маленьку колонку відведено новинам сільського господарства, а саме про організацію роботи на жнивах першого року десятої

¹ Журнал «Україна». Радянська Україна, 1941.

URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Ukraine_hromadsko-politychnyi/1976_N25_1013.pdf

² Журнал «Україна». Радянська Україна, 1941.

URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Ukraine_hromadsko-politychnyi/1976_N25_1013.pdf

п'ятирічки та успішно виконати план. Продовжив тематику сільського господарства голова колгоспу та Герой Соціалістичної Праці – Микола Рябошапка зі звітом про врожай за минулі роки та списком завдань на 1976 рік.

Окреме місце виділено для другорядних за важливістю новин (колонка розташована зліва вздовж основних новин). У цьому номері це відомості про:

- соціалістичне змагання між бригадами у видобутку «чорного золота» в шахтах Донбасу;
- вихід у Політвидаві України п'ятого тому промов і статей Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва українською мовою;
- книговидання в Україні;
- текст Юрія Збанацького – письменника та члена Радянського Комітету Захисту Миру – з закликом зупинити гонку озброєнь.

Наступні сторінки розповідали про:

- видобуток корисних копалин;
- ефективну роботу теплоплавів; освоєння нових родовищ Полісся;
- окремо виділені роботи письменників – Олеся Гончара (писав про зв'язок Гоголя з Україною), Івана Драча, Павла Тичини;
- спогади про війну від генералів та заклики з заголовком «В ім'я миру на землі». ¹

Ближче до кінця номера простежуються гуморески, анекдоти, приказки, цікаві, смішні історії з життя звичайних людей. Дві сторінки виділили для спортивних новин. Вкінці видання розмістили кросворд та тренди у світі моди з ілюстраціями.

Кожна сторінка журналу мала одну або більше ілюстрацій, новини детально описувалися та мали яскраво спрямовану миротворчу політику, мотивацію працювати за стахановським принципом та пишатися своєю країною.

¹ Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

Отже, журнал «Україна» (1941-1991) мав прорадянські погляди з акцентом на українізацію шляхом публікацій творів українських авторів та показу досягнень вихідців з УРСР. Влада не забороняла українцям використовувати рідну мову, традиції, публікувати своє в радянських журналах, а навпаки – дозволяла поширювати українське, але робити це таким чином, щоб Україна і Радянський Союз були єдиним цілим, щоб українець ідентифікував себе радянською людиною. Насадження радянщини відбувалося через культурну сферу.

Журнал «Україна» мав значний вплив на культурне та літературне середовище радянської України. Основною метою журналу було підтримувати радянську ідеологію, пропагувати ідеали комунізму, підтримувати українську культуру та літературу, поширювати знання, формувати національну та патріотичну свідомість. Журнал був майданчиком для відомих українських письменників, поетів, науковців та громадських діячів для вираження своїх ідей та творчості. Журнал «Україна» відіграв важливу роль у культурному та інтелектуальному житті радянської України протягом свого існування. Він був не лише джерелом інформації, але й платформою для вираження думок, ідей та творчості, що впливало на формування свідомості та сприяло розвитку української культури і літератури.

1.3. Масова поява політичних видань в суверенній Україні

Поява політичних видань в Україні почалася ще з часів козацької доби. Уже тоді виникали перші газети, що мали політичне спрямування. Однак, з тих часів і до сьогодні, розвиток політичних видань в Україні був нерівномірним, оскільки протягом своєї історії Україна перебувала під владою різних імперій, де свобода преси була обмежена.¹

¹ Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

У роки незалежності України в країні виникли нові політичні журнали – «Кореспондент» (2002), «Фокус» (2006), «Український тиждень» (2007).

Загалом тоді було створено більше 300 видань, що відрізнялися різноманітністю тематичних напрямків. Проте, на жаль, більшість з них зникли через відсутність фінансової підтримки, а ті, що залишилися, зазнали значних змін. Згодом велику популярність здобули електронні версії видань та новинні сайти.¹

Журнали, що випускалися в період становлення Української держави, писали про різні аспекти політичного життя нашої країни та світу загалом. Наприклад, вони аналізували дії уряду та політичних партій, висвітлювали глобальні тенденції у світі та їх вплив на Україну, досліджували корупційні скандали та інші важливі теми, що впливали на українське суспільство. Також видання проводили інтерв'ю з політиками та експертами, аналізували законодавчі ініціативи, коментували виборчі процеси.²

Після отримання незалежності Україна пережила період масового зародження та розвитку різноманітних журналістських проєктів, проте небагато з них функціонують досі. Є деякі політичні видання, які перестали існувати в Україні в останні роки. Частина з них припинили діяльність через фінансові проблеми, інші – через зміну власників або політичні трансформації в країні.

З іншого боку, деякі проєкти, такі як «Український тиждень», «Фокус» та «Кореспондент», продовжують свою роботу, орієнтуючись на аудиторію з різними політичними поглядами.

Журнал «Фокус» є відомим українським виданням, заснованим у 2006 році. Першим головним редактором став Вахтанг Кіпіані.³ Журнал

¹ Реснянська Н. Л. Особливості процесу формування системи сучасної періодики. 1996.

² Кукушкін О. Українська періодика: Історія і сучасність. Доповіді та повідомлення всеукраїнської науково-теоретичної конференції. 2005.

³ Журнал «Фокус». URL: <https://focus.ua/>

спеціалізується на публікації новин, репортажів та аналітичних матеріалів на різноманітні теми, такі як політика, економіка, наука, культура, спорт та інші.

Журналісти видання прагнуть до глибокого аналізу подій та явищ, надають читачам доступ до різноманітних джерел та досліджень. Вони забезпечують розкриття різних аспектів теми, що допомагає отримати повну картину ситуації. «Фокус» публікує як власні матеріали, так і переклади статей з міжнародних ЗМІ. Він дотримується високих журналістських стандартів, включаючи точність інформації та забезпечення розгляду різних поглядів на одну тему. Починаючи з січня 2022 року, видається українською мовою. До того часу статті виходили російською.¹

Основні складові структури журналу «Фокус» включають:

- Титульна сторінка: на першій сторінці журналу зазвичай розміщується назва видання, логотип, дата випуску та головна тема номера. Також можуть бути вказані назви ключових статей або матеріалів.
- Оглядовий розділ: журнал часто має розділ, присвячений огляду актуальних новин або головних подій, що відбулися в Україні та світі протягом останнього періоду. Цей розділ може включати короткі новини, фотографії та коментарі.
- Культурні та розважальні матеріали.
- Аналітичні статті: «Фокус» публікує розгорнуті аналітичні статті на різні теми, які можуть охоплювати політику, економіку, культуру, науку.
- Інтерв'ю.
- Фотоісторії: журнал може містити фотоісторії, які візуально розповідають про певну тему або подію.
- Репортажі: журналісти «Фокусу» можуть проводити власне журналістське розслідування та звітувати про свої спостереження.
- Спеціальні випуски: журнал може публікувати спеціальні випуски на конкретну тему або з нагоди важливих подій.

¹ Журнал «Фокус». URL: <https://focus.ua/>

Знаковими для видання є спецпроекти та рейтинги: «100 найбагатших українців», «100 найвпливовіших українців», «100 найвпливовіших жінок України», «Найкращі міста для життя в Україні», «Школи», «Університети».¹

Журнал «Український тиждень» є одним з провідних політичних та аналітичних видань в Україні. Заснований у 2007 році, він швидко завоював популярність завдяки своїм високоякісним матеріалам, глибокому аналізу та незалежному підходу до публікацій. На посаді головного редактора друкованої версії журналу спочатку був Юрій Макаров. Потім його змінив Роман Кульчинський. Далі був Сергій Литвиненко. А найдовше (з 2011 року і до сьогодні) на посаді тримається Дмитро Крапивенко. Журнал фокусується на широкому спектрі тем, зокрема політиці, економіці, суспільстві, культурі та мистецтві.²

Основні розділи та типи матеріалів, які можна знайти в журналі «Український тиждень»:

- Політичний аналіз: журнал регулярно публікує аналітичні статті, присвячені політичним процесам в Україні та за кордоном. Вони розглядають внутрішню політику, міжнародні відносини, геополітичні події та впливових політичних діячів.
- Суспільний розділ: в цьому розділі обговорюються соціальні питання, включаючи освіту, охорону здоров'я, соціальне забезпечення та інші аспекти суспільного життя.
- Економічний аналіз: висвітлює економічні питання, зокрема розвиток бізнесу, фінансові тенденції, реформи та економічну політику. Матеріали часто включають аналітичні статті, інтерв'ю з експертами та огляди ключових економічних подій.
- Культурний розділ: «Український тиждень» приділяє значну увагу культурі та мистецтву. В цьому розділі можна знайти огляди книг, фільмів,

¹ Журнал «Фокус». URL: <https://focus.ua/>

² Журнал «Український тиждень». URL: <https://tyzhden.ua/>

вистав та концертів, інтерв'ю з відомими художниками, письменниками та музикантами, аналітичні статті про культурні тенденції та явища.

- Розділ «Світовий вимір»: тут увага приділяється міжнародним подіям, глобальним тенденціям та геополітичним змінам. Журнал аналізує міжнародні відносини, геополітичні конфлікти, розбіжності між державами та вплив світових лідерів на сучасну політику.

- Репортажі та інтерв'ю.
- Аналітика та коментарі.
- Спецпроекти.
- Фінансовий розділ.
- Розділ «Наука і технології».

- Розділ «Громадськість та активізм»: тут можна знайти матеріали про громадські рухи, волонтерство, акції та соціальні проекти.¹

«Кореспондент» – це відомий український інформаційний журнал, що спеціалізується на аналізі політичних, економічних, соціальних та культурних подій, які відбуваються в Україні та світі. Першим головним редактором друкованої версії журналу був Віталій Сич. Після його звільнення, на цю посаду заступив Андрій Овчаренко, який виконує обов'язки редактора і досі.

Метою журналу є надання об'єктивної інформації та глибокого аналізу найважливіших подій. Журнал відомий своїм журналістським професіоналізмом, незалежністю та якістю своїх матеріалів.²

Структура журналу «Кореспондент» включає розділи про:

- Політику: аналіз політичного ландшафту, діяльності політичних партій, політичних лідерів та подій в Україні та за кордоном.

- Культуру та мистецтво: рецензії на книжки, фільми, музичні альбоми, виставки та інші культурні події.

¹ Журнал «Український тиждень». URL: <https://tyzhden.ua/>

² Журнал «Кореспондент». URL: <https://ua.korrespondent.net/>

- Суспільство: аналіз соціальних тенденцій, питань громадського здоров'я, освіти, культури та інших аспектів суспільного життя.

- Економіку: розгляд економічних питань, фінансових ринків, бізнес-новин, інвестиційних можливостей та інших аспектів економіки.

- Інтерв'ю: ексклюзивні інтерв'ю з відомими особистостями, включаючи політиків, бізнесменів, культурних діячів та інших впливових людей.

- Спорт

- Технології.

- Життя та стиль.

- Фінанси і інвестиції.

- Суспільно-політичні коментарі.

- Гумор та розваги.¹

Журнал висвітлює широке коло тем, які представлені в таких розділах як: «Сім днів», «Країна», «Бізнес», «Життя», «Світ», «Наука і технології», «Культура», «Архів». Також присутній розділ «Думка» та спецрозділ «Ідеї».²

Таким чином, масова поява політичних видань в суверенній Україні є важливим етапом в розвитку медійного простору країни. Цей процес є виявом демократизації суспільства та свободи слова, а також відображає зростаючий інтерес громадськості до політичних подій і процесів. Масова поява політичних видань забезпечує більшу свободу висловлювання, дозволяючи громадськості більш активно брати участь у політичному дискурсі.

Журнали стимулюють дебати, обговорення, сприяють формуванню громадської думки та політичної культури. Також вони всебічно залучають читачів до культурної, економічної, наукової, соціальної сфер, що позитивно впливає на кругозір та допомагає вибудувати особисті пріоритети громадян.

¹ Журнал «Кореспондент». URL: <https://ua.korrespondent.net/>

² Журнал «Кореспондент». URL: <https://ua.korrespondent.net/>

Отже, журнали нового століття – «Фокус», «Український тиждень» і «Кореспондент» – є популярними виданнями, які зосереджуються на різних аспектах життя, таких як політика, економіка, культура, суспільство та інші. Вони надають своїм читачам інформацію, аналітичні матеріали та глибокий аналіз подій, які відбуваються в Україні та світі. Ці видання дотримуються високих журналістських стандартів, забезпечують розгляд різних поглядів на одну тему і надають доступ до різноманітних джерел і досліджень. Кожен з журналів має свою унікальну структуру і розділи, що дозволяють читачам знайти матеріали, які їх цікавлять. За допомогою аналітичних статей, інтерв'ю, репортажів, оглядів та інших матеріалів ці видання допомагають отримати повну картину ситуації та розуміння подій, що відбуваються у світі.

РОЗДІЛ 2

СУЧАСНА СИТУАЦІЯ ЖУРНАЛЬНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

2.1. Тенденції та умови існування українських політичних журналів

У сучасній журналістиці нараховують безліч факторів та явищ, що впливають на зміст, формат, та розповсюдження журналістських проєктів. Усі ці фактори в сукупності формують середовище, де видання існує та розвивається. Основними такими умовами є:

1. Розвиток Інтернету та соціальних мереж.

З поширенням інформаційних технологій значна частина аудиторії перейшла на інтернет-версії політичних видань. Тому, для існування політичного журналу, необхідно забезпечити його присутність в Інтернеті, мати сайт та соціальні мережі. Україна має одну з найвищих кількостей користувачів Інтернету в світі, тому політичні журнали, які активно просуваються в Інтернеті та соціальних мережах, мають більше шансів знайти свою аудиторію.¹

2. Зростаюча конкуренція.

У політичному сегменті медіа-ринку конкуренція є дуже великою. Конкуренція на ринку політичних видань зумовлює необхідність створення якісного контенту, проведення унікальних авторських проєктів, пошук нових тем та аналітичних роздумів. Український медіа-ринок характеризується високою конкуренцією, що стимулює політичні видання створювати високоякісний контент та пропонувати унікальні проєкти.

3. Стабільність політичної ситуації в країні.

Стабільність у політичному житті країни забезпечує спокійне існування політичних журналів. Без стабільності, вільного розвитку ЗМІ та інших

¹ Інтернет-видання про ЗМІ в Україні. URL: <http://telekritika.kiev.ua>

факторів у політичному житті країни не може бути ефективного розвитку журналів.

Україна пройшла складні періоди політичної нестабільності та соціальних протестів. Це створює складнощі для розвитку політичних журналів, але також може стимулювати популяризацію політичної інформації та зростання інтересу до неї, що можна спостерігати після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну.¹

4. Фінансова підтримка.

Фінансова підтримка може бути важливою умовою для існування політичних видань. Це може бути забезпечення реклами, залучення спонсорів, залучення інвесторів тощо.

Українські політичні видання залежать від рекламних доходів, які можуть коливатися в зв'язку з економічною нестабільністю в країні. Однак, їхнє існування може бути забезпечене спонсорською підтримкою та фінансуванням проектів від читачів.²

5. Дотримання етичних стандартів.

У політичному журналістському середовищі дотримання етичних стандартів є дуже важливим. Для збереження довіри читачів, політичні журнали мають бути об'єктивними та незалежними. Багато українських політичних видань дотримуються високих етичних стандартів у своїй роботі.

Зазвичай ці стандарти передбачають обов'язкове дотримання принципів журналістської діяльності, таких як точність, об'єктивність, чесність, незалежність та етичність.

Для багатьох видань це означає, що вони публікують лише перевірену і достовірну інформацію, дотримуються засад професійної етики, відстоюють права та свободи громадян. Багато видань мають внутрішні кодекси етики, які регулюють поведінку журналістів та вимагають дотримання певних правил.

¹ Український рекламний часопис. URL: <http://www.adreport.com.ua>

² Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

Однак, як у будь-якій країні існують порушення цих стандартів, які можуть бути накладені штрафами та іншими санкціями. Застосування цих санкцій не завжди може бути ефективним способом боротьби з дезінформацією, що може призводити до порушень етичних стандартів в ЗМІ.

Зокрема, за останні роки були випадки порушення етичних стандартів українських ЗМІ, такі як публікації фейкових новин, поширення інформації, що містить дискримінаційні елементи. Проте, наявність законодавчого та регуляторного фреймворку дозволяє вирішувати такі проблеми та реагувати на порушення етичних стандартів в ЗМІ.¹

Війна в Україні значно вплинула на умови існування та тенденції українських політичних журналів. З початком війни в Україні багато політичних журналів змінили свою тематику та фокус, зосередившись на війні та подіях на сході України.²

Війна також спричинила зменшення фінансування для багатьох політичних журналів, особливо для тих, які були зосереджені на критиці влади чи політичних партій. Замість того, щоб інвестувати у журналістську роботу, багато компаній віддали перевагу фінансуванню військових потреб.

Війна в Україні також вплинула на аудиторію політичних журналів. З одного боку, деякі читачі можуть бути зацікавлені новинами про війну, а з іншого, – частина може відвернутися від політики та подій в країні.³

Однак, війна збільшила значення журналістики та залежності від неї. Журналісти стають важливими джерелами інформації про війну та події в Україні, що дає змогу політичним журналам збільшити свою аудиторію.

Отже, війна в Україні спричинила значні зміни в умовах існування та тенденціях українських політичних журналів. З погляду на події сьогодні та їхній вплив на українську журналістику можна стверджувати, що політичні

¹ Інтернет-видання про ЗМІ в Україні. URL: <http://telekritika.kiev.ua>

² Український рекламний часопис. URL: <http://www.adreport.com.ua>

³ Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

видання України підпорядковуються порядку денному, оскільки головне завдання журналіста – інформувати громадськість про найважливіші та найактуальніші новини.

Таким чином, у сучасному українському медійному просторі спостерігаються певні тенденції та умови існування політичних журналів:

- Розмаїтість та спеціалізація: сьогодні в Україні існує широкий вибір політичних журналів, що охоплюють різні політичні погляди та ідеології. Вони можуть бути спрямовані на різні аудиторії, включаючи політичних експертів, активістів, журналістів та широку громадськість. Багато з них спеціалізуються на конкретних аспектах політики, таких як зовнішня політика, економіка, права людини тощо.

- Інтернет та цифрова трансформація: розвиток Інтернету та цифрових технологій має значний вплив на українські політичні журнали. Більшість видань мають онлайн-присутність і пропонують свої матеріали в електронному форматі. Це дозволяє забезпечити більший охоплення аудиторії та швидке поширення інформації.

- Актуальність та оперативність: українські політичні журнали ставлять завдання оперативно та точно висвітлювати події, що відбуваються у політичній сфері. Завдяки цьому читачі можуть отримувати свіжу та актуальну інформацію про політичні процеси, рішення, дебати та тенденції.

- Об'єктивність та незалежність: важливою умовою існування політичних журналів є збереження об'єктивності та незалежності.

2.2. Тематичні спрямування політичного журнального ринку в Україні

Українська політична журналістика охоплює широкий спектр тем і проблем, пов'язаних з політикою та суспільним життям країни. Основними тематичними спрямуваннями в українській політичній журналістиці є:

- Внутрішня політика. Охоплює питання, пов'язані з політичними партіями, урядом, парламентом, виборами, реформами та іншими аспектами внутрішньої політики країни.
- Зовнішня політика. Включає питання, пов'язані з міжнародними відносинами, зовнішньою політикою, дипломатією, зустрічами високопосадовців тощо.
- Економіка. Містить питання, пов'язані з економікою країни, станом ринку, інвестиціями, бізнесом.¹
- Суспільство. Охоплює питання, які пов'язані зі станом суспільства, демографією, освітою, здоров'ям, культурою, релігією та іншими аспектами життя громадян.
- Міжнаціональні відносини. Інформація, що пов'язані зі стосунками між різними національностями, територіальними суперечками, етнічною дискримінацією та іншими аспектами міжнаціональних відносин.²

Кожне з цих тематичних спрямувань має свої особливості, які визначаються складністю питань, пов'язаних з кожною темою, та тим, як вони відображаються в політичній журналістиці. Однак, незважаючи на це, українські політичні журналісти повинні дотримуватися об'єктивності, правдивості та забезпечувати свободу слова і доступ до інформації для громадян.

Важливо враховувати особливості аудиторії та її інтереси, щоб надати необхідну інформацію та сприяти формуванню свідомого громадянства. Крім того, українська політична журналістика повинна дотримуватись етичних принципів, у тому числі – не поширювати фейки та інформацію без перевірки.³

¹ Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

² Calcutt, A. Top of the Heap: why magazines are leaders in a journalism of low expectations. 2004. URL: <http://www.maglab.org/papers/>

³ Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

Один з основних напрямів цієї журналістики – це аналіз діяльності влади та політичних процесів в Україні та за її межами. Журналісти, що працюють у цьому напрямку, досліджують політичну ситуацію в країні, аналізують дії та заяви політичних діячів, розкривають корупційні схеми та інші порушення закону, що пов'язані з політикою.

Ще одним тематичним спрямуванням є аналіз зовнішньої політики України та її відносин з іншими країнами та міжнародними організаціями. У рамках цього напрямку журналісти досліджують зовнішньополітичну діяльність уряду, висвітлюють візити та переговори державних діячів, аналізують рішення, які впливають на міжнародну позицію України та її відносини з іншими державами.¹

Також в українській політичній журналістиці існують напрямки, пов'язані з конкретними політичними партіями, громадськими організаціями та іншими політичними формаціями. Журналісти, що працюють у цих напрямках, досліджують діяльність та позиції конкретних політичних сил, висвітлюють їхні ініціативи та реакції на події в Україні та світі.

Значна увага в українській політичній журналістиці приділяється також внутрішньополітичним та соціальним питанням. Журналісти, що працюють у цьому напрямку, досліджують проблеми, пов'язані з економікою, охороною здоров'я, освітою, міграцією, правами людини та іншими соціальними темами. Вони також аналізують рішення влади та їхні наслідки для громадян України.

Окрім того, в українській політичній журналістиці є спрямування, що пов'язані з аналізом міжнародних подій та їх впливом на Україну та світ. Журналісти, що працюють у цьому напрямку, висвітлюють конфлікти, кризи, події, що сталися за кордоном та їхні наслідки для України та світової спільноти.²

¹ Calcutt, A. Top of the Heap: why magazines are leaders in a journalism of low expectations. 2004. URL: <http://www.maglab.org/papers/>

² Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>

Нарешті, українська політична журналістика має свій специфічний напрямок, пов'язаний з аналізом відносин між Україною та росією. Журналісти, що працюють у цьому напрямку, висвітлюють війну, взаємини двох країн, викривають пропаганду та дезінформацію, пов'язані з конфліктом.

Загалом, українська політична журналістика відображає всі головні теми, що відбуваються в Україні та світі, тому її можна назвати різноманітною та мультипрограмною.

Оскільки політичні процеси в Україні є досить складними та багатограними, то важливо, щоб журналісти дотримувалися професійних стандартів та етики, а також мали достатні знання та розуміння для аналізу та інтерпретації подій.

Крім того, важливо, щоб українська політична журналістика була об'єктивною та незалежною. Завдяки цьому, журналісти зможуть забезпечити громадськість точною та об'єктивною інформацією, яка є важливою для правильного розуміння політичних процесів та прийняття важливих рішень.

У сучасному світі, де швидкість інформаційного потоку є дуже високою – важливо, щоб українська політична журналістика була актуальною та оперативною. Журналісти повинні бути готові до швидкого реагування на важливі події та забезпечувати їхню висвітлення в максимально короткі терміни.

Таким чином, українська політична журналістика є важливим елементом громадської інформації та має велике значення для розвитку демократії та правової держави в Україні.

Отже, український політичний журнальний ринок має широке тематичне спрямування, що відображає різноманітні аспекти політики та суспільства.

- Деякі політичні журнали спеціалізуються на аналізі та коментуванні подій в глобальній політиці, включаючи міжнародні відносини, зовнішню політику України, вплив зовнішніх сил на країну та участь України в міжнародних організаціях.

- Багато політичних журналів фокусуються на політичних процесах усередині країни. Вони висвітлюють діяльність політичних партій, законодавчу та виконавчу владу, виборчі кампанії, реформи, внутрішні політичні конфлікти та розвиток демократії.
- Деякі журнали зосереджуються на політико-економічних питаннях, таких як економічні реформи, інвестиції, бюджетний процес, розвиток підприємництва та бізнес-середовище в Україні. Вони аналізують вплив політики на економіку та пропонують експертні оцінки.
- Існують видання, що акцентують увагу на захисті прав людини, демократичних цінностей, громадянському суспільстві та активному громадському участі у політичних процесах. Вони аналізують стан прав людини в країні, корупцію тощо.
- Українська політична журналістика широко охоплює різноманітні теми, що відбуваються в Україні та у всьому світі, і відтворює різноманітність та багатогранність політичного дискурсу.

2.3. Західний ринок журналів та Україна

Західні та українські політичні журнали мають міцні зв'язки, оскільки українська журналістика багато в чому опирається на модель світового зразку. Проте, водночас, вони мають різні підходи та спрямованості.

Такі українські журнали як «Фокус», «Український тиждень» та «Кореспондент» зосереджуються на актуальних політичних, економічних та соціальних аспектах українського життя. Очевидно, що видання також цікавляться світовими тенденціями та проблемами, проте орієнтація спрямована більше на український інформаційний ринок.

«The Economist» відомий своїм глобальним охопленням та економічно-політичним аналізом.¹ «Foreign Policy» спеціалізується на міжнародних

¹ The Economist. URL: <https://www.economist.com>

відносинах, геополітиці та світовій політиці.¹ Він публікує аналітичні статті, репортажі та інтерв'ю з провідними експертами та діячами у галузі міжнародних відносин. «Politico»² фокусується на політичних процесах, законодавстві та внутрішніх політичних тенденціях. Він спеціалізується на політиці США та Європи і займається аналізом політичних кампаній, виборів, реформ та ключових політичних рішень.

Українські політичні журнали часто звертаються до внутрішніх політичних подій, оскільки Україна є темою першочергової важливості. Західні політичні журнали можуть також висвітлювати вітчизняні новини, але зазвичай це стосується лише ключових подій.

Крім того, західні журнали можуть бути більш об'єктивними в своїй оцінці подій, оскільки вони не мають безпосереднього інтересу в зміні політичної ситуації в Україні. Українські журнали можуть бути більш суб'єктивними в своїй оцінці, оскільки мають безпосередній інтерес у тому, щоб підтримувати своїх партнерів та відстоювати свої інтереси. **Незважаючи на це, як західні, так і українські політичні журнали мають свої переваги та недоліки.** Важливо також знати, що жоден журнал не є повністю об'єктивним, і слід завжди звертати увагу на різноманітні джерела, щоб отримати повну картину.

Проте, на західних ринках можна знайти велику кількість політичних журналів, які пишуть про політичні події в Україні. Деякі з них мають досить високу репутацію і вважаються авторитетними джерелами інформації про Україну. Наприклад:

1. The Economist – британський журнал, який відомий своїми дослідженнями та аналітикою з різних сфер життя. Журнал часто публікує статті про Україну, в яких детально аналізується політична та економічна ситуація в країні.³

¹ Foreign Policy. URL: https://foreignpolicy.com/channel/news/?utm_source

² Politico. URL: <https://www.politico.com/>

³ The Economist. URL: <https://www.economist.com>

2. Foreign Policy – американський журнал, який публікує статті та аналітику з міжнародних відносин. У своїх публікаціях журнал звертає увагу на політичні та економічні реформи в Україні, а також на російсько-український конфлікт.¹

3. Politico – американський журнал, який спеціалізується на політичних новинах та аналітиці. Журнал пише про події в Україні, в тому числі про російську агресію та про політичні зміни в країні.²

4. The Guardian – британський журнал, який публікує новини та аналітику з усього світу. У своїх матеріалах журнал звертає увагу на політичні зміни в Україні, на корупцію та на реформи в країні.³

5. New York Times – американський журнал, який публікує новини та аналітику з усього світу. У своїх матеріалах журнал звертає увагу на політичні та економічні події в Україні.⁴

В загальному, західні політичні журнали звертають увагу на ті ж проблеми, що й українські політичні видання, але часто підходять до них з іншого боку та аналізують їх з різних перспектив. Західні журналісти часто звертають увагу на проблему корупції в Україні, на зусилля уряду та громадських організацій боротися з нею. Вони також відзначають важливість реформ в судовій системі, у сфері прав людини та у боротьбі з олігархією.⁵

Західні політичні журналісти також стежать за виборами в Україні та аналізують результати голосувань. Вони звертають увагу на українсько-російські відносини та війну, розглядаючи її в контексті міжнародних відносин.

Загалом, західні політичні журнали є важливими джерелами інформації для тих, хто цікавиться політичною ситуацією в Україні та її місцем у світі.

¹ Foreign Policy. URL: https://foreignpolicy.com/channel/news/?utm_source

² Politico. URL: <https://www.politico.com/>

³ The Guardian. URL: <https://www.theguardian.com/uk>

⁴ The New York Times. URL: <https://www.nytimes.com/>

⁵ Pew Research Center. URL: <https://www.pewresearch.org/>

Вони допомагають зрозуміти різні погляди на проблеми країни та на шляхи їх вирішення.

Західні політичні журнали відрізняються від українських своїм підходом до аналізу політичних процесів та подій. Основна специфіка західних політичних журналів полягає в тому, що вони часто аналізують політику України з позиції своїх країн та світової політики.

Зокрема, західні журналісти звертають увагу на взаємовідносини України з росією та європейськими країнами, оцінюють роль України у міжнародній політиці та розглядають її вплив на світові події. Також західні політичні журнали досліджують проблеми глобального масштабу, такі як кліматичні зміни та міграційна криза, і аналізують, як Україна може долучитись до їх вирішення.

Західні політичні журнали також відрізняються від українських своїм доступом до експертів та аналітиків з усього світу. Журналісти звертаються до вчених, політиків, дипломатів та інших фахівців, щоб отримати їхню думку про події в Україні та в світі загалом. Це дозволяє західним журналістам досліджувати політичну ситуацію в Україні з різних сторін та надавати читачам різні погляди на проблеми країни. Крім того, західні політичні журнали зазвичай мають більш широку читачьку аудиторію та більш високий рівень професійної підготовки своїх журналістів.

Таким чином, західний ринок журналів відіграє важливу роль у світовій медіаіндустрії, а Україна не є винятком щодо сприйняття та поширення журналістських видань. За останні роки спостерігається зростання інтересу до західних журналів серед української аудиторії з різних соціальних груп. Західні журнали пропонують широкий спектр тематики, яка охоплює політику, економіку, культуру, науку, моду, спорт та інші сфери життя. Їхні статті та матеріали часто відрізняються високою якістю, глибиною аналізу та професійним підходом. Це дозволяє українській аудиторії отримувати доступ до актуальної інформації, нових ідей, перспективних досліджень та світових трендів. Світові видання також відіграють важливу роль у формуванні

суспільної думки. Їхні матеріали можуть спонукати до обговорень, рефлексії та критичного мислення. Крім того, вони часто пропонують інтерв'ю з відомими політиками, експертами та лідерами громадськості, що дає змогу засвоювати різні точки зору та розширювати світогляд.

Отже, українські журнали, такі як «Фокус», «Український тиждень» та «Кореспондент», частіше зосереджуються на внутрішніх питаннях України, включаючи політику, економіку, суспільство та культуру. Вони проводять журналістські розслідування, аналізують корупційні схеми, звертають увагу на політичні скандали та проблеми влади. Крім того, вони акцентують увагу на національній ідентичності, культурі та історії України. Світові журнали, такі як «The Economist», «Foreign Policy» та «Politico», мають більший фокус на глобальних питаннях, включаючи міжнародну політику, економіку, безпеку тощо. Вони залучають експертів, політичних діячів та академіків для аналізу та коментування подій. Такі видання частіше займаються глобальними дебатами, аналізують вплив подій в різних країнах на світову політику та економіку.

Як світові, так і українські журнали можуть звертати увагу на політичні, соціальні, економічні теми, однак, світові видання мають більше ресурсів та можливостей для глобального репортажу, щоб досліджувати та висвітлювати міжнародні події.

ВИСНОВКИ

Журналістика в Україні має багату історію та різноманітні формати. Одним із важливих компонентів медіа-ландшафту є журнальна періодика. Журнали відрізняються від інших новинних видань тривалістю життя. Це дозволяє глибше аналізувати події та проблеми, публікувати більш об'ємні матеріали, а також надавати ширший культурний контекст.

Журнали часто спеціалізуються на конкретних тематиках або сферах інтересів. Це можуть бути наукові, політичні, економічні, культурні, модні, спортивні журнали та багато інших. Така спеціалізація дозволяє читачам знаходити інформацію, яка цікавить їх найбільше, і стає важливим чинником формування образу життя індивіда.

Журнали відрізняються від інших ЗМІ естетикою та дизайном. Вони часто мають більш яскравий, вишуканий оформлення, використовують фотографії, ілюстрації та інші графічні елементи для підсилення враження від читання. Журнали акцентують увагу не тільки на інформації, але й на естетичному задоволенні від сприйняття тексту.

Крім того, журнали також відрізняються від інших ЗМІ своїм стилем письма та підходом до журналістської роботи. Вони частіше використовують аналітичний підхід, глибше розкривають тему, залучають експертів та дослідників для поглибленого аналізу. Велика увага приділяється розвитку авторського стилю та форми публікацій.

Журнали надають можливість більш глибоко аналізувати та розуміти події, що відбуваються в Україні та світі. Журнальна періодика стимулює розвиток критичного мислення, надає платформу для дискусій та обговорення актуальних питань. Виконують важливу культурну та освітню функцію – допомагають популяризувати наукові дослідження, пропагувати культурні цінності, сприяють формуванню суспільної свідомості та громадянської активності. Журнали стають майданчиком для творчого

вираження журналістів, письменників, фотографів та інших творчих особистостей.

Журнал «Україна», який видавали протягом радянського періоду, просував українську літературу. З часів радянського засилля, коли доступ до достовірної інформації був обмежений, журнал став джерелом інформації для українців. Однак, разом з популяризацією української літератури, він також насаджував радянську ідеологію та пропагував радянський соціалізм.

Журнал мав різноманітну структуру, яка включала літературні твори, літературну критику, літературознавчі статті, інтерв'ю та портрети письменників, культурні та суспільні статті, аналітичні матеріали.

Загальна атмосфера, яку можна простежити у виданні 1976 року, свідчить про суперечливий характер журналу «Україна». З одного боку – прагнення пропагувати радянську ідеологію, активно підтримувати і просувати ідеї радянського соціалізму та побудови нового суспільства. З іншого боку – значна увага українській літературі, культурі та історії.

Основною метою журналу «Україна» було створення позитивного іміджу Радянського Союзу та поширення ідеологічних принципів комуністичної партії. Водночас, він виконував функцію платформи для українських письменників, де вони мали змогу публікувати свої твори та представляти їх широкій аудиторії. Журнал ставив перед собою завдання просвітити своїх читачів у галузі літератури, мистецтва та культури, розширювати культурні горизонти та сприяти розвитку їхнього мислення.

У той же час, видання не уникало публікацій, пов'язаних з політичними та суспільними аспектами, що включали новини про візити високопосадовців, звіти про роботу в сільському господарстві та промисловості, аналітичні статті та інші матеріали, що відображали різні аспекти життя радянського суспільства.

Хоча «Україна» і був журналом з «подвійним дном», але він допомагав українізації суспільства, отриманню знань про культуру, музику, живопис, театр, кіно та інших сфер діяльності, які просвітляли українців.

У перші роки незалежності України та у новому столітті країна пережила зародження політичних журналів, які висвітлювали різні аспекти політичного життя нації та світу загалом. Проєкти «Український тиждень», «Фокус» та «Кореспондент» продовжують свою роботу з орієнтацією на аудиторію з різними політичними поглядами. Журнал «Фокус» продовжує публікувати новини, аналітичні матеріали та репортажі на різні теми, забезпечуючи глибокий аналіз подій та різноманітність джерел інформації. «Український тиждень» і «Кореспондент» також є провідними політичними та аналітичними виданнями, які надають об'єктивну інформацію та глибокий аналіз подій у країні та за її межами.

Політичні видання стали важливим інструментом для поширення політичних поглядів, аналізу подій, обговорення актуальних проблем суспільства та формування громадської думки. Вони надають можливість громадянам висловлювати свої погляди, вступати в дискусії та брати активну участь у політичному житті країни.

Цей період був визначений багатством політичних партій та рухів, що знайшли в себе силу й інтерес для відкриття власних видань. Разом з традиційними паперовими виданнями з'явилися електронні версії, що розширило можливості доступу до інформації.

Незалежні політичні видання сприяють розширенню інформаційного простору, підвищенню свідомості громадян та зміцненню демократичних цінностей в суспільстві.

Тенденції та умови існування українських політичних журналів: різноманітність видань, актуальність тематики, повнота та об'єктивність інформації, роль аналітики та експертизи, відкритість до діалогу, електронний формат

Умови існування українських політичних журналів включають свободу слова, дотримання професійних стандартів, фінансову стабільність та підтримку читачів. Для забезпечення своєї ролі в суспільстві, політичні журнали повинні мати незалежність від політичних тиску та впливу, а також

мати доступ до ресурсів для проведення досліджень та видання якісних матеріалів.

Політичний журнальний ринок в Україні має різноманітне тематичне спрямування, що відображає різні аспекти політичного життя країни. Деякі з найпоширеніших тематичних спрямувань включають:

- Аналіз політичних процесів:

Багато політичних журналів зосереджуються на аналізі та висвітленні політичних подій в Україні. Вони розглядають формування політичних партій, виборчі кампанії, рішення уряду та парламенту, політичні реформи та інші аспекти політичного життя.

- Зовнішньополітичні відносини:

Деякі політичні журнали зосереджуються на вивченні та аналізі зовнішньополітичних відносин України з іншими країнами та міжнародними організаціями. Вони розглядають питання дипломатії, міжнародних угод, геополітичних тенденцій та впливу зовнішнього світу на Україну.

- Економічна політика:

Деякі політичні журнали приділяють увагу економічним аспектам політики. Вони досліджують економічні реформи, фінансову політику, інвестиційну ситуацію та інші економічні питання, що впливають на політичний розвиток країни.

- Суспільно-політичні тенденції:

Деякі політичні журнали зосереджуються на вивченні та аналізі суспільних тенденцій, соціальних рухів та громадських організацій. Вони розглядають питання громадянського суспільства, прав людини, соціальних проблем та інших аспектів, що впливають на політичний контекст.

- Історичні аспекти політики:

Деякі політичні журнали зосереджуються на вивченні історичних аспектів політичного розвитку України. Вони розглядають минулі події, політичні діячі, революції та інші історичні фактори, що мають важливе значення для розуміння сучасного політичного контексту.

Західний ринок журналів включає в себе видання з різних галузей, включаючи політику, культуру, моду, науку, спорт. Цей ринок відомий своїм високим рівнем професіоналізму, якісним контентом та різноманітними поглядами на світ.

Західні та українські політичні журнали мають міцні зв'язки, але вони відрізняються підходами та спрямованістю. Українські видання фокусуються на внутрішніх політичних подіях, зокрема на актуальних аспектах українського життя, проте враховують світові тенденції. Західні журнали – The Economist, Foreign Policy, The Guardian, New York Times та Politico – спеціалізуються на глобальних темах та міжнародних відносинах, проте також звертають увагу на українські події. Західний ринок журналів надає важливу платформу для обміну інформацією та ідеями між Україною та світом.

Таким чином, в радянському періоді глянцева журналістика була частково контрольована владою та слугувала ідеологічним цілям. Вони фокусувалися на показі досягнень радянської системи, героїзували лідерів комуністичної партії та висвітлювали позитивні аспекти життя в СРСР. Ці видання пропагували соціалістичний лад, сприяли формуванню позитивного іміджу радянського суспільства та його лідерів.

Після відновлення незалежності України в 1991 році глянцева журналістика стала відображати нові реалії та проблеми українського суспільства. Вони активно висвітлювали політичні процеси, реформи, соціальні питання та культурне життя країни. Журнали цього формату надавали платформу для обговорення актуальних проблем, висвітлювали погляди різних політичних сил та громадських організацій.

За часів незалежності глянцева журналістика в Україні стала символом свободи слова, незалежності журналістського розслідування та відкритого діалогу. Вони надали платформу для висловлення різних поглядів, критики влади та стимулювали обговорення важливих питань суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Гранкіна Н. В. Проблеми становлення якісної преси в Україні. Вербальна та невербальна комунікація у засобах масової інформації: проблеми та тенденції розвитку. 2003.
2. Кукушкін О. Українська періодика: Історія і сучасність. Доповіді та повідомлення всеукраїнської науково-теоретичної конференції. 2005.
3. Михайлин І. Л. Словник Молодого Журналіста. Центр Учбової Літератури. 2003.
4. Москаленко А. З. Журнальна періодика. Основи журналістики. 1994.
5. Мурзин Д.А. Нарис типології ділової преси. 2002.
6. Реснянська Н. Л. Особливості процесу формування системи сучасної періодики. 1996.
7. Савченко Л. В. Корпоративні видання як інструмент формування ефективної комунікації. Бізнес Форум ІТ. 2006.
8. Федченко С Н. Журнал для дитячого читання у виставах літературної критики початку ХХ. 2001. URL: http://www.nivestnik.ru/2001_3/7.shtml
9. Худенко Н. Становлення, розвиток та основні засади функціонування української ділової періодики. Українська періодика: Історія і сучасність. Доповіді та повідомлення всеукраїнської науково-теоретичної конференції. 2005.
10. Худенко Н. Формування Українського ринку періодичних журналів для чоловіків. Українська періодика: Історія і сучасність. 2005.
11. Ямпольська М. Н. Типологічні особливості видання жінок. 1996.
12. Calcutt A. Top of the Heap: why magazines are leaders in a journalism of low expectations. 2004. URL: <http://www.maglab.org/papers/>
13. Calcutt A. Top of the Heap: why magazines are leaders in a journalism of low expectations. 2004-2006.
URL: http://www.maglab.org/papers/top_of_the_heap.aspx

14. Jacobi Mag Article. Matter and Manner Count, But First Think.
15. Morrish J. How to Develop and Manage a Successful Publication. 1996.
16. Pew Research Center. URL: <https://www.pewresearch.org/>
17. Teeling E. The Presence of Magazines on the Internet. 2006. URL: <http://www.bivingsreport.com/2006/the-presence-of-magazines-on-the-internet/>
18. The Atlantic. How America Fractured into Four Parts. 2018. URL: <https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2018/11/how-america-fractured-into-four-parts/576693/>
19. The Economist. Can China and the United States Avoid War? 2018. URL: <https://www.economist.com/briefing/2018/08/16/can-china-and-the-united-states-avoid-war>
20. Журнал «Кореспондент». URL: <https://ua.korrespondent.net/>
21. Журнал «Україна». Радянська Україна, 1941. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Ukraine_hromadsko-politychnyi/1976_N25_1013.pdf
22. Журнал «Український тиждень». URL: <https://tyzhden.ua/>
23. Журналу «Фокус». URL: <https://focus.ua/>
24. Інтернет-видання про ЗМІ в Україні. URL: <http://telekritika.kiev.ua>
25. Українська асоціація видавців періодичної преси. URL: <http://www.uapp.org>
26. Український рекламний часопис. URL: <http://www.adreport.com.ua>
27. Foreign Policy. URL: https://foreignpolicy.com/channel/news/?utm_source
28. Politico. URL: <https://www.politico.com/>
29. The Economist. URL: <https://www.economist.com>
30. The Guardian. URL: <https://www.theguardian.com/uk>
31. The New York Times. URL: <https://www.nytimes.com>